

N:o 11.

Kongl. Maj:ts nådiga skrifvelse till Riksdagen, i anledning af en vid sistförflutna riksdag beslutad lagförklaring; gifven Stockholms slott den 14 januari 1891.

Då nedannämnda af senast församlade Riksdag beslutade lagförklaring, öfver hvilken Kongl. Maj:t ej kunnat fatta och meddela sitt beslut innan Riksdagen åtskildes, ej heller sedermera blifvit af Kongl. Maj:t antagen, vill Kongl. Maj:t nu, i öfverensstämmelse med §§ 87 och 88 regeringsformen, underrätta Riksdagen om de skäl, som derfor utgjort hinder.

I underdånig skrifvelse den 14 sistlidne maj har Riksdagen tillkännagifvit, att Riksdagen för sin del antagit följande

Förklaring

af 17 kap. 6 § handelsbalken angående företrädesrätt till betalning för tionde.

Häri genom förklaras, att med det i 17 kap. 6 § handelsbalken förekommande stadgande, att för afrad, tionde och all annan afgäld af fast egendom har den företrädare till samma jord, som den ränta eger, der den ej längre stått inne än i 17 kap. jordabalken sägs, och att, om gäldenär själf ej är jordegare, den, som afgälden eger, njuter samma förmån i lösören, afses äfven det fall, att tionde, vare sig tertial-, smör-, fisk- eller qvicktionde, blifvit genom lönereglering utbytt mot bestämda afgifter.

Öfver detta lagförslag har högsta domstolen afgifvit yttrande,

dervid erinrats, hurusom de på grund af förordningen den 11 juli 1862 upprättade regleringar af presterskapets löneinkomster i allmänhet icke vore så affattade, att de lemnade tillfälle att med säkerhet urskilja, hvilken del af de från fast egendom till presterskapet utgående afgifter motsvarade före regleringen utgående tionde och hvilken del utgjorde ersättning för afgifter af annan natur, i följd hvaraf det med ifrågavarande lagstiftningsåtgärd afsedda syfte eller att åt presterskapet bevara den trygghet för utbekommande af viss del af dess aflöning, som det före löneregleringen egt, icke syntes kunna uppnås utan en lagförändring, som i vidsträcktare mån, än förslaget innefattade, tillade presterskapet förmånsrätt för dess från fast egendom utgående löneinkomster; och har högsta domstolen af sådan anledning ansett sig icke kunna tillstyrka bifall till förslaget.

På grund af hvad sålunda blifvit af högsta domstolen anfördt har Kongl. Maj:t, efter statsrådets hörande, funnit sig icke kunna godkänna förslaget.

Kongl. Maj:t, förblifver Riksdagen med all kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

OSCAR.

Aug. Östergren.

Utdrag af protokollet öfver justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott onsdagen den 14 januari 1891,

i närvaro af:

Hans excellens herr statsministern friherre ÅKERHIELM,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena grefve LEWENHAUPT,
Statsråden: herr friherre VON OTTER,
herr WENNERBERG,
friherre PALMSTIERNA,
friherre VON ESSEN,
friherre ÅKERHIELM,
ÖSTERGREN,
GROLL,
WIKBLAD.

Departementschefen statsrådet Östergren anmälde till justering förslag till nådig skrifvelse till Riksdagen i anledning af en vid sistförflutna riksdag beslutad lagförklaring; och täcktes Hans Maj:t Konungen, enligt statsrådets tillstyrkan, gilla berörda förslag äfvensom förordna att i öfverensstämmelse dermed skulle till Riksdagen aflåtas nådig skrifvelse af den lydelse, bilagan litt. B till detta protokoll utvisar.

Ex protocollo
C. P. Hagbergh.